

[Munch-Petersen.]

det vel være muligt at slutte, at man kan anvende lignende Betegnelser om den Administration af Socialloven, som finder Sted i andre Kommuner. Kommunehjælp vil efter en vis Periode kunne faa Fattighjælps Virkninger. Hvilken Periode det er, kan man ikke faa fastslaaet. Arbejdsløse, som oppebærer forsikringsmæssig Understøttelse, er i næsten alle Tilfælde efter Socialreformens Gennemførelse udelukket fra at modtage ekstra Huslejhjælp, medens dette tidligere var ret almindeligt. Dette understreger i høj Grad Kravet om en øjeblikkelig Julehjælp eller Vinterhjælp til de arbejdsløse.

Socialministeren gjorde i Gaar opmærksom paa, at jeg ved den hurtige Gennemlæsning af de foreslaaede Ændringer, som jo var nødvendig, da vi først fik dem to Timer, før de skulde behandles, havde læst forkert i en Paragraf; og det stemmer i og for sig, at jeg ikke havde lagt Mærke til, at samtidig med, at Dageantallet i § 2 — i Lovforslaget Kapitel V — var sat ned, var der slettet en Henvisning til § 5, 3die Stykke, i det oprindelige Forslag, hvorved der ogsaa vilde ske et Fradrag i Dageantallet. Men samtidig har jeg ogsaa overset en anden Ting, som jeg finder Grund til at fremhæve i Dag, nemlig at Fristen, inden for hvilken man skal være indmeldt i en Arbejdsløshedskasse for at komme i Betragtning, ved den nu foreliggende Bestemmelse er rykket tilbage fra 15. September, som det oprindeligt var foreslaaet, til 15. Juli 1933, hvilket altsaa betyder, at de, som er indmeldt i en Arbejdsløshedskasse efter 15. Juli 1933, stadig vil være henvist til den vilkaarlige Kommunehjælp.

Dette vil især komme til at ramme nogle Landarbejdere, idet det især er paa Landet, nogle har kunnet faa Arbejde i Sommer, og de paagældende er saa samtidig i mange Tilfælde indtraadt i Landarbejdernes Fagforening og Arbejdsløshedskasse. Det kan ikke undre, at det netop er ved Forhandlingerne med Venstre, man har forandret Fristen, hvorved man faar Ram paa Landarbejderne paa dette Punkt; men det illustrerer i høj Grad, hvor landarbejdervenlig Regeringens Politik er — Landbrugsministeren fremhævede jo i Gaar, at Regeringens Politik udelukkende var bestemt af Hensynet til Landarbejderne!

Ved Afstemningerne efter anden Behandling markerede jeg det kommunistiske Partis Stilling til de forskellige Kapitler i Lovforslaget. Vi stemte imod de prisfordyrende Foranstaltninger. Paa to Punkter afholdt det kommunistiske Parti sig fra at

stemme, nemlig med Hensyn til Fordelingen af Oksekød og Margarine og med Hensyn til Skatteforhøjelsen. Angaaende det første Punkt er der at sige, at det naturligvis er bedre, at der foretages en Uddeling til de arbejdsløse, end at det direkte destrueres, som Tilfældet har været for Oksekødets Vedkommende; men samtidig er Bestemmelserne et Led i de prisfordyrende Foranstaltninger, og derfor kan vi ikke være Tilhængere af dette Kapitel. Ligeledes afholdt jeg mig fra at stemme ved Afstemningen over Forhøjelse af Indkomstskatten, idet det kommunistiske Parti vel kan ønske en Forhøjelse af Indkomstskatten for de største Indtægter, men ingenlunde en saadan almindelig Forhøjelse, som der her er Tale om. Hvad angaar Udvidelse af Retten til Understøttelse for Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, stemte jeg for dette, fordi det giver de arbejdsløse noget mere, end de har i Øjeblikket, selv om det langt fra giver tilstrækkeligt.

Ved Afstemningerne viste det sig, at naturligvis maatte det kommunistiske Partis Stilling være stik imod de Partiers, som vil gennemføre de arbejderfjendtlige Foranstaltninger, og ogsaa stik imod det konservative Folkeparti, som netop fandt Anledning til at stemme imod det Kapitel, som var det eneste, det kommunistiske Parti kunde stemme for. Overhovedet viser det sig, at det trekantede Forlig ikke mere er et trekantet Forlig, men i Virkeligheden er et firkantet Forlig, idet Det konservative Folkeparti kunde stemme for de vigtigste Afsnit om de prisfordyrende Foranstaltninger, som indeholdes i dette Kriseforlig.

Ved Afstemningen om Lovforslaget i sin Helhed maa det kommunistiske Parti naturligvis stemme imod, idet vi ikke kan billige et saadant Makværk som det, der her er lavet paa den arbejdende Befolknings Bekostning. Jeg er enig i et enkelt Punkt af det, som Statsministeren sagde i Gaar Aftes, nemlig, at „det er en sørgelig Tid og en trist Udsigt, men netop derfor gælder det om at bevare visse Idealer“. Mine Idealer er nemlig de socialistiske Idealer i Modsætning til Statsministerens, idet dette Forslag i hvert Tilfælde intet har med Socialisme at gøre. Jeg vil endvidere gerne med Formandens Tilladelse citere endnu et Punkt i Statsministerens Tale fra hans Omtale af dette Kriseforlig. Det lyder:

„Der kan naturligvis ikke blive Basis for Krav om Lønnedsættelse, naar Samfundet bevidst gaar ind i en Bevægelse for at hæve et Prisniveau, der er det væsentligste for den arbejdende Befolkning,